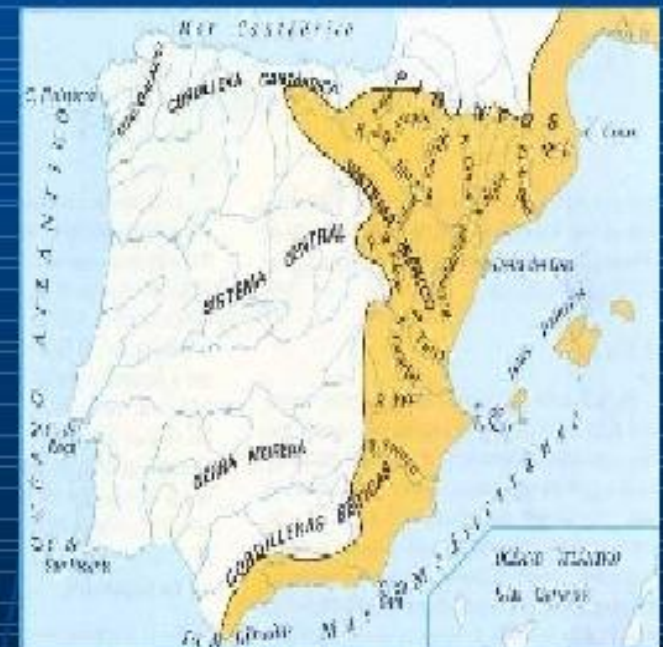

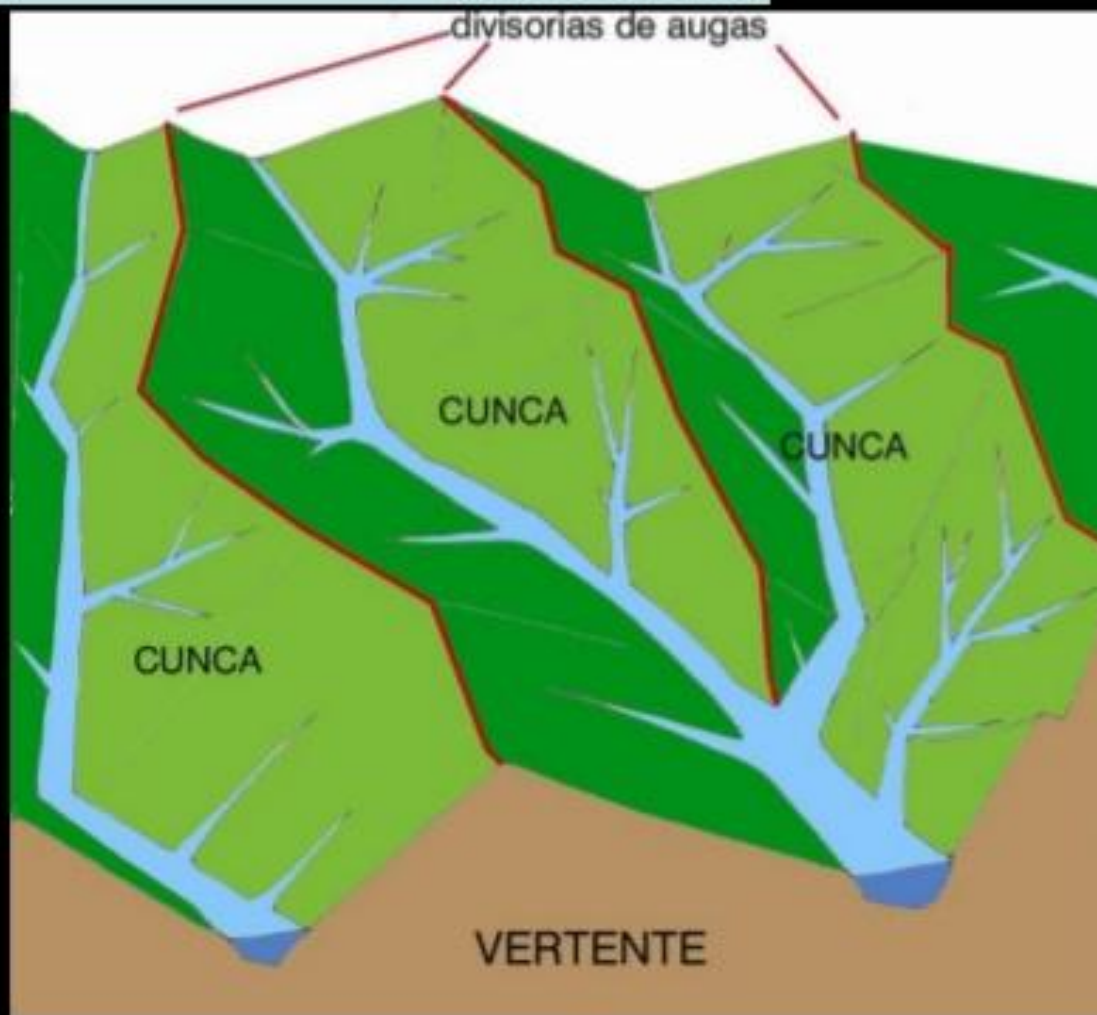
VOCABULARIO

HIDROLOXÍA

- b) **Relevo:** determina organización concas e vertentes hidrográficas, pendiente e erosión dos ríos e facilidade obras hidráulicas.
- Conca hidrográfica = territorio con augas que verten a un río principal e aos seus afluentes. Separadas por divisorias de augas (cambio de pendiente). Dentro da conca, os ríos → rede fluvial que inclúe ríos principais, afluentes e subafluentes.
 - Vertente hidrográfica: conxunto de concas que verten auga no mesmo mar. Tres grandes vertentes: cantábrica, atlántica (elas dúas reúnen 69% dos ríos peninsulares por basculamento Meseta hacia W) e a mediterránea.

A CUNCA FLUVIAL é o conxunto dos terreos que verten as augas nun río. Distingúense das adxacentes pola liña divisoria de augas. A un lado e outro da mesma, as augas van parar a un ou a outro río. As cuncas levan o nome do río.

A VERTENTE HIDROGRÁFICA é o conxunto de cuncas que verten as súas augas a un mesmo mar (Cantábrica, Atlántica...).

- Pendente e erosión: maior canto + inclinación.
- Obras hidráulicas (encoros): favorecidos por topografía abrupta.

2.2 Vertentes hidrográficas peninsulares.

☞ **Vertente cantábrica:** ríos curtos (montañas próximas ao mar), de gran forza erosiva (desnivel), numerosos, caudalosos e de réxime bastante regular por abundancia de precipitacións → Numeroso pantanos → enerxía eléctrica.

☞ **Vertente atlántica:** a maioría longos pois nacen preto da costa mediterránea. Pouca pendente → discorren por chairas. Réxime irregular con estiaxe estival (mínimo de precipitacións) e cheas con chuvias equinocciais.

⚡ **Vertente mediterránea:** ríos curtos (agás Ebro) pola proximidade do mar ás montañas. Ríos abarrancados (forte pendente) → erosión (por escasa vexetación). Réxime irregular → estiaxe en verán e máximo (a veces catastróficos) en outono por chuvias torrenciais → necesidade de encoros para regular caudal e abastecer agricultura, industria e ocio. Tamén torrentes = cursos intermitentes de auga.

⚡ **Baleares e Canarias:** só arrosos alimentados por mananciais e abundantes torrentes.

CUENCAS DE LA VERTIENTE ATLÁNTICA

- Norte
- Duero
- Tago
- Guadiana
- Guadalquivir

CUENCAS DE LA VERTIENTE CANTÁBRICA

- Norte

CUENCAS DE LA VERTIENTE MEDITERRÁNEA

- Ebro
- Prineo Oriental
- Júcar
- Segura
- Sur

OCEANO ATLANTICO

MAR CANTÁBRICO

ISLAS BALEARES

OCEANO ATLÁNTICO

ISLAS CANARIAS

MAR MEDITERRÁNEO

0 100 200 300 km

Fuente: Franco Añaza, 7. Geografía física de España

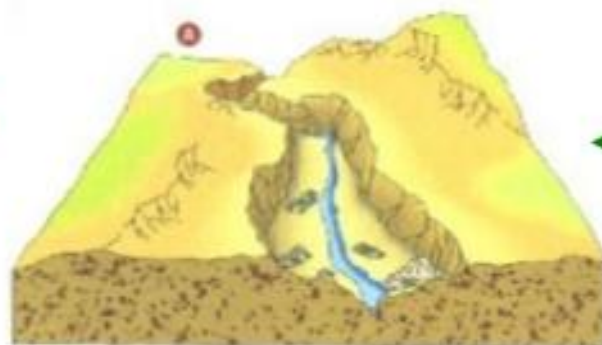
Mapa de cuencas y vertientes hidrográficas.

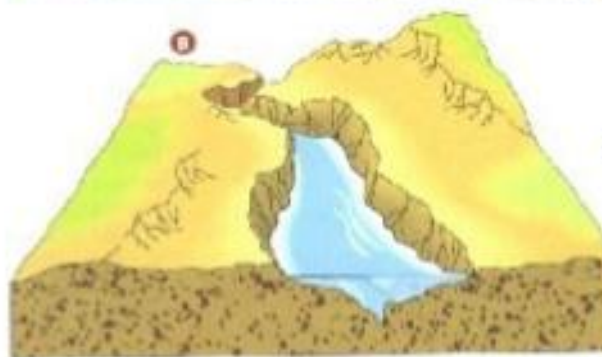
- **Estiaxe:** Periodo durante o cal os ríos ou outras correntes de auga alcanzan o seu caudal máis baixo. A este nivel dáselle o nivel o e, a partir del, mídese a altura das augas. En España, os estiaxes son especialmente acusados nos ríos mediterráneos da metade meridional da Península.

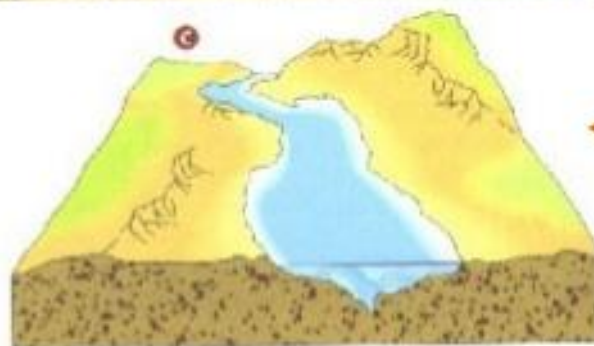
Leito e cauce dun río.

← Leito de estiaxe.

← Leito normal.

← Leito de inundación.
Cauce.

MARISMA Terreo baixo e pantanoso que se inunda polas augas do mar.

Chairas de lama que se forman en baías baixas que se enchen cos sedimentos aportados polos ríos que as atravesan e polo mar, que as cobre en preamar e as deixa en descuberto en baixamar. Exemplo marismas do Guadalquivir.